

**“MARIUS, WAT MAAK JE ME
NOU...?!”**

K(luchtig) blijspel in drie bedrijven

(3 dames – 3 heren)

hertaald door

MIMI & PETER VAN WATERSCHOOT VAN DER GRACHT

**vrij naar de klucht
“Commissaris Manus vertelt”
van Ben Steyaart**

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **“MARIUS, WAT MAAK JE ME NOU...?!”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties niet alleen bovenstaande titel en de namen van de hertalers: **MIMI & PETER VAN WATERSCHOOT VAN DER GRACHT** te vermelden, maar ook de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN STEYAART**.

De naam van deze auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het oorspronkelijke stuk: **COMMISSARIS MANUS VERTELT**

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (you tube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen voor senioren, in zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

MARIUS: PETERS, een jongen van het platteland

HEIN PETERS, zijn vader

TRIJNTJE, zijn moeder

PISTOLEN PIETJE, een ontsnapte gevangene

YOLANDA HELLEGERS, tijdelijke vakantiehulp in het pension van Trudy Teurlings.

SILVIA, dochter van Trudy

TYPERINGEN:

MARIUS, ca. 25 jaar. Indien mogelijk een acteur met een flink postuur. Een echte plattelandsfiguur (in de ogen van stedelingen) met meer ambitie dan handigheid. Niet al te snugger, al denkt hij daar zelf anders over.

HEIN, zijn vader. Is een rasecht, ouderwets plattelandsmannetje, gekleed in zwart zondagspak. Is nog nooit uit zijn dorp geweest en voelt zich in de stad doodongelukkig.

TRIJN, zijn moeder. Hoewel net als haar man gebonden aan haar dorp, is zij minder bang uitgevallen, en ook wat vooruitstrevender. Als zij denkt dat het er op aan komt, is ze zelfs moedig te noemen.

PISTOLEN PIETJE, Vrij bleke gelaatskleur door langdurig verblijf in de bajes. Hij spreekt een soort onderwereld taaltje.

YOLANDA, ca. 35 jaar. Normale vlotte verschijning. Zij runt tijdelijk tezamen met SILVIA: het pension tijdens de afwezigheid van Silvia's moeder. Yolanda is gescheiden, maar zou graag weer een partner hebben.

SILVIA, ca. 21 jaar. Leuke, vlotte, moderne meid, met het hart op de juiste plek.

N.B. De teksten van Marius, Hein en Trijn zijn geschreven in een verzonden “algemeen plattelands”. Maar het is natuurlijk veel leuker als deze spelers het echte dialect van de streek gebruiken. Yolanda en SILVIA: spreken ABN.

DECOR:

Het stuk speelt in de gezamenlijke “huiskamer” van het Rotterdamse pension van Trudy Teurlings, de moeder van Silvia. Trudy is met vakantie.

De deur in de linkerwand geeft toegang tot de kamer van Hein en Trijn.

De deur in de achterwand leidt naar de hal, buitendeur en de andere delen van het huis.

Rechts van deze deur een raam.

Via de deur in de rechterwand komt men in de keuken.

Links op het voorplan een tafel. Daarop, in het begin van het stuk, wat koffiekopjes, een suiker- en melkstel en een opengeslagen laptop. Er ligt ook een notitieblokje met pen, het boek „De commissaris vertelt” en een klein boekje met de titel „Succes bij de vrouwen”. Om de tafel staan drie verschillende stoelen. In het tweede en derde bedrijf is de tafel leeg op het notitieboekje en de pen na.

Rechts op het voorplan tegen de wand een boekenkast, waarin een radio en een vaste telefoon. Haaks op deze kast een makkelijke zitbank.

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf speelt op een mooie dag in het voorjaar. Het kamerraam staat open.

Scène 1.1

Nadat het doek is opgegaan, schopt MARIUS: de deur in de achterwand open en komt met een of ander voorwerp (bij wijze van een getrokken pistool) in zijn hand spiedend de kamer binnen. Hij is "in burger", maar helemaal in zijn politierol. Hij verkent eerst de linkerkant van de kamer, hoort dan een geluid van rechts en posteert zich vervolgens snel tegen de wand bij de keukendeur rechts.

Scène 1.2

YOLANDA: *(komt niets vermoedend op van rechts met een leeg dienblad)*

MARIUS: *(schreeuwt)* Handen omhoog!

YOLANDA: *(schrikt zich een ongeluk en laat het blad vallen)* Help!!

MARIUS: Rustig, maar! 't Is maar oefening...terrorismebestrijding...

YOLANDA: Tjee! Ik schrik me het ap Lazarus! Kan je dat niet beter op het politiebureau doen? Jij bent toch die agent, die hier op kamers is?

MARIUS: Krek....Marius is de naam. Dit is m'n huiswerk zagezeid...Maar wie ben jij?

YOLANDA: Ik ben Yolanda. Ik help vanaf vandaag Silvia, omdat haar moeder met vakantie is.

MARIUS: Oh, ja, da heb ik hoord.... En hebbe 't naar 't zin hier?

YOLANDA: Voordat ik jou ontmoette wel! Ik schrok me net te pletter! *(raapt het blad op)* Je mag nog blij zijn, dat hier niets op stond! *(zet de koffieboel van de tafel op het blad)*

MARIUS: Ik moet goed in vorm blijven, het de inspecteur zegd. En nou mot ik eerst piesen...*(af via de deur midden achter)*

Scène 1.3

YOLANDA: *(haalt haar schouders op en neust nieuwsgierig in alles wat op tafel ligt; pakt boek; leest de titel hardop)* „De commissaris vertelt”.. Hum.. *(ziet andere boek)* „Succes bij de vrouwen”. Nog mooier! *(met een hoofdbeweging naar de middendeur)* Hij wel! *(leest vervolgens verbaasd de tekst van een mail op de laptop)* „An Pa en Moe in

Blijdorpsveen. We vonden het gestolen zilver, allegaar vorrekens en lepels.. We konden ze zowat niet dragen.. we slingerden de boeven in de cel" .. Zilverdiefstal.. ??? Hè, wat eigenaardig. Daar heb ik helemaal niets van in de krant gelezen...(vanachter de deur midden achter klinkt het geluid van een WC, die wordt doorgetrokken; Yolanda pakt haastig het dienblad op)

Scène 1.4

MARIUS: (*midden op*) Ben je al van de schrik bekomme?

YOLANDA: Nauwelijks! Die geintjes laat je voortaan, hoor!

MARIUS: En nou ga ik mailen. Dat bin hele dingen as je 't niet wend bin. Maar ik heb 't beloofd...Elke week een mail naar m'n broer en die geeft 't bericht dan door an pa en moe.

YOLANDA: (*wijst op het scherm*) Zeg, Marius, die mail komt nooit aan, als je er geen adres op zet, hoor!

MARIUS: O jawel hoor. Mijn broer Gerrit weet toch dat ik mail?...Hij zit erop te wachten, zogezeid...En hij weet pa en moe heel goed te wonen en hij ken mij ook.

YOLANDA: Ja maar, als jij er geen adres bij zet, dan krijgt hij die mail niet eens binnen!

MARIUS: Oh, komen die krengen daarom steeds terug? Ik docht dat hij ze nog niet lezen had...

YOLANDA: (*smalend*) "Technische mankementen met de nieuwe computers van de politie", stond er in de krant. Maar ik ..eh begin te geloven dat het misschien ergens anders aan ligt ..

MARIUS: Oh ja? Waaraan dan wel?

YOLANDA: (*schudt haar hoofd bij zoveel onbegrip*) Je broer Gerrit heeft je toch zeker zijn mailadres wel gegeven?

MARIUS: (*krabt zich achter zijn oren*) Verrek, nou je het zegt, ja ...(zoekt in zijn zakken) ...Maar ik snapte eigenlijk niet, wat ik daarmee an most... Wacht... hier heb ik het...(geeft een kaartje aan Yolanda)

YOLANDA: Aha! Ga eens zitten.

MARIUS: (*gaat voor de laptop zitten*)

YOLANDA: (*typt hangend over hem heen*) Kijk, dan tik je dat hier in...apenstaartje planet punt nl.

MARIUS: (*verontwaardigd*) Hoho, dat hoef ik niet te nemen! APENSTAARTJE! Ik ben wel niet als ambt'naar in functie, nou, maar ik hoef me niet te laten ledigen! Zeker niet door een vrouwspersoon!

YOLANDA: (*wijst op het scherm*) Ach joh, zo noemen ze dat tekenetje hier. Dat hoort bij het adres... Ik bedoel jou niet!

MARIUS: Nou, as jij het zegt, zal 't wel zo wezen ..

YOLANDA: (*zuchtend*) Wacht maar even. Je kreeg ze toch terug, zei je?...Kijk, zo zoek je ze weer even op.

MARIUS: Verrek, alle drie...meteen weer terug...

YOLANDA: Nou even datzelfde adres erop (*MARIUS: doet dat*) doorsturen en hup: verzonden!

MARIUS: 't Is een mirakel!

YOLANDA: Ja, ja...onthoud het nou maar voor een volgende keer...(nieuwsgierig) Jij komt van het platteland, hè? (*dwepend*) Dat lijkt me nou zo leuk, hè, daar! Zo ongecompliceerd, zo romantisch! Ik kijk altijd naar "Boer zoekt vrouw" weet je en...

MARIUS: (*valt haar nadrukkelijk in de rede*) Mot je niet doen! Nooit niet! Allegaor leuges! Grote bedrijven, stoere kerels, allerlei machines... Allegaor toneel! En die Yvon met d'r stomme gepraot...Klopt allegaor niks van...

YOLANDA: Oh, nee? Hoe zit het dan?....

MARIUS: 'sMorgens vroeg de koeiens melleken. 'sAvonds de koeiens melleken en daartussen in het andere werk hè.

YOLANDA: Ja, maar wat doe je dan bijvoorbeeld. 's avonds? Lekker naar de kroeg of zo?

MARIUS: Bè je gek? Eten, effe de krant in kijken of naar het nieuws op TV en dan vroeg naar bedde hè, want we motten weer vroeg op. Niks geen tijd om voor die camera's van de TV te staan leuteren zoals bij die Yvon...

YOLANDA: En 's zondags dan?

MARIUS: 's Morgens ook de koeiens melleken, effe naar de kerk... wat dutte bij de preek... en 's avonds de koeiens melleken..

YOLANDA: Maar dan 's morgens toch zeker wel een uurtje later?

MARIUS: Nee, nee, precies dezelfde tijd, want zo'n koe weet toch niet dat het zondag is!

YOLANDA (*lacht*) En hoe vonden je vader en moeder het toen je bij de Rotterdamse politie ging solliciteren?

MARIUS: Oh mens, da's nog heel wat weest. Moe ging nog wel, die zee: as die jongen nou vooruit wil, laat um dan, maar pa was er verschrikkelijk teugen.

YOLANDA: Waarom?

MARIUS: Ik most boer blijven zee-ie, op de hofstee blijven voor as hij er niet meer zou wezen, zee-ie. En hij was bang dat er iets met mijn beuren zou, want 't is een gevaarlijk beroep zee-ie.

YOLANDA: Maar je hebt 't toch gedaan.

MARIUS: Jaat. Pa was schrikkelijk kwaad eerst, maar nou is 't al wat zakt, denk ik.

YOLANDA: En? Bevalt het bij de politie?

MARIUS: (*stoer*) Nou en of! Ik ben niet bang en reken al de bandietens in.

YOLANDA: Maar je bent hier nou al vier weken, vertelde Silvia en je draagt nog steeds geen uniform, zei ze... Hoe komt dat?

MARIUS: Ja.. eh.. dat pakkie is nog niet klaar hè. Het mot helegaar passen he. En ik bin nogal groot geschapen, zoals je ziet... .

YOLANDA: O ja? Als je dat zo wil noemen... (*speelt opzichtig met het boekje "Succes bij de vrouwen"*) En heb je inmiddels al een vriendin gevonden hier in de grote stad?

MARIUS: Nee...eh dat... niet...

YOLANDA: Of zoek je liever een vriend?

MARIUS: (*ongelovig*) Voor een verkering?!

YOLANDA: Ja, dat kan toch?

MARIUS: (*verontwaardigd*) Ben je nou helemaal belazerd! Dat doene wij niet op 't durp! Wat denk je wel!

YOLANDA: Okay, een meisje dus...

MARIUS: Nou, graag, ik zou er best één willen.

YOLANDA: (*met een verleidelijk gebaar*) Dan moet je er één zoeken.

MARIUS: Da's makkelijker zegd dan daan. Ik weet niet hoe je dat mot aanpakken hè.

YOLANDA: Je hebt in het dorp toch ook wel eens een meisje versierd?

MARIUS: Ja, da's heel wat anders. Gewoon met de kermis een bietje veul bier in gieten, wat scharrelen en dan hup de hooiberg in.

YOLANDA: Ja, dat gaat hier niet lukken... Er zijn weinig hooibergen in Rotterdam.

MARIUS: Tja... 't Is hier allegaor anders.. Ik heb er maar een boekie over kocht.

YOLANDA: (*legt het boekje snel neer*) Echt waar?

MARIUS: Ja, maar da's een hele studie hoor. Zou jij mij niet een beetje willen helpen?

YOLANDA: Ik?? Heb je dan al iemand op het oog?

MARIUS: Ja .... eh... Silvia.

YOLANDA: Wat!? Silvia! Silvia Teurlings? De dochter van mijn bazin?

MARIUS: Ja, die Silvia! Zoiets vind je niet op ons durp. Vindt jij dat ook geen leuk mokkeltje?

YOLANDA: (*zelf een verleidelijke pose aannemend*) ...Een aardig meisje ja,... een kind nog eigenlijk... maarre.. of ze jou..eh..

MARIUS: Vindt ze mij leuk, denk je?

YOLANDA: (*haalt haar schouders op*) Dat weet ik niet, hoor.

MARIUS: Zou je een goed woordje voor mij willen doen?

YOLANDA: (*staat op; beslist*) Oh nee, daar begin ik niet aan. Als het

dan niets wordt, heb ik het gedaan! Dat moet je zelf maar regelen.

MARIUS: Maar wat moet ik dan zeggen? Jij bent toch ook trouwd weest, vertelde Silvia. Wat zee jouw vent nou tegen je, toen hij je de eerste keer zag?

YOLANDA: *(lacht)* Oh... eh...Dag, lekker ding!

MARIUS: Is 't eerlijk? Dat binne stadse fratsen, die wij niet kenne... Dat za'k onthouwen. En verder?

YOLANDA: *(lacht)* Verder? Om te beginnen moet je een vrouw imponeren. Je moet er mannelijk uitzien. Borst vooruit! *(MARIUS: gaat kaarsrecht staan, buik vooruit)* En mijn man rook ook altijd zo lekker

MARIUS: Sigaren of sigretten?

YOLANDA: *(lachend)* Nee, joh! Naar after shave!

MARIUS: Oh ja...da spul!...Zo'n wijveluggie... *(verschrikt)* Uit zo'n duur flessie zeker? Maar.. maar ik heb nog nooit zoiets durve kopen! Dat doen jongens nooit bij ons in 't durp.

YOLANDA: Er zijn wel meer dingen die je nog nooit hebt gedaan, denk ik.

MARIUS: Dan zal ik is zo'n flessie gaan kopen.*(gaat zitten)*

YOLANDA: En je moet er ook altijd netjes uitzien, anders ziet Silvia je niet eens staan. Ze is een echt modepopje, hoor!

MARIUS: O jee, ook dat nog. Ik wist niet dat het zó moeilijk was. Maarre.. WAT moet ik nou zeggen?

YOLANDA: Je moet heel voorzichtig beginnen met bijvoorbeeld. „Ik vind je wel aardig..” en dan kijk je naar haar reactie.

MARIUS: Naar d'r.. wát?

YOLANDA: Haar reactie!

MARIUS: *(begrijpt het toch niet)* O ja.. tuurlijk.

YOLANDA: Als die positief is, dan kun je een stapje verder gaan! Dan maak je haar een complimentje over haar uiterlijk of je zegt: 'Wat zit je haar leuk'. Begrijp je?

MARIUS: *(wil zich duidelijk niet laten kennen)* Ja.. ja.. vanzelf!

YOLANDA: Nou ..en dan zeg je zoiets als “Ik vind je zo lief, kom in mijn armen”.

MARIUS: Tjonge, dat bin toch dingen.. En zou je denken dat Silvia danne.. in mijn arremens komt?

YOLANDA: *(lacht)* Vast en zeker! *(Men hoort Silvia achter het decor links zingend aankomen.)* O daar komt ze net aan! Ik zou maar meteen van start gaan, als ik jou was....

MARIUS: *(in de war)* Ik.. nee.. dat kan niet.. ik.. mot eerst nog....

Scène 1.5

SILVIA: *(van links op met wat afgehaald beddengoed)* Hallo! Jullie hebben al kennis gemaakt, zie ik!

YOLANDA: *(tegen Marius)* Toe vooruit nou! Je moet het ijzer smeden als 't heet is. *(lachend rechts af met het dienblad)*

Scène 1.6

SILVIA: *(verwonderd naar Yolanda kijkend)* Wat heeft zij?

MARIUS: *(verlegen en in de war wegstarend)* Yolanda? Oh niets. Ik eh. ik zeg: *(draait zich vlug om naar Silvia)* Dag .. eh .. lekker ding...

SILVIA: *(verwonderd)* Wat zeg je . ?

MARIUS: *(zeer verward)* Ikke.. moet.. eh.. importeren.. *(gaat staan)* Borst vooruit .. *(steekt buik vooruit)* Oh jee, 'k heb nog geen flessie kocht...en is je ijzer al heet?

SILVIA: Waar slaat dit allemaal op? *(legt beddengoed neer, gaat zitten)* Vertel op! Ben je wel helemaal lekker?!

MARIUS: Ikke .. vind je wel aardig. *(bekijkt haar van top tot teen)*

SILVIA: Hè.??!! En waar kijk je naar?

MARIUS: Naar .. eh .. jouw reactie. Maar ik zien niks.

SILVIA: Mijn reactie???

MARIUS: Ja.. Met de complementen voor je kapper.

SILVIA: Totaal gestoord, als je het mij vraagt!

MARIUS: Leuke naam, Silvia, zo heet de beste koe van pa en moe ook.

SILVIA: *(beledigd)* Bedankt voor het compliment.

MARIUS: *(met uitgestrekte armen op haar toe)* Je bent zo lief, kom in mijn arremens .

SILVIA: *(springt op)* Wáááát?!?

MARIUS: *(knikt)* Mijn arremens.

SILVIA: Ja, dag! Geef mijn portie maar aan Fikkie! *(pakt beddengoed en gaat snel midden af)* Doe!

Scène 1.7

MARIUS: *(verbaasd)* Dat bin toch dingens jong. Daar klopt geen bal van .. En Yolanda zee ..

Scène 1.8

YOLANDA: *(met haar hoofd om de deuropening rechts)* Hé, Marius, je broer Gerrit belde net op. Hij had de mails ontvangen. En je moeder was net bij hem. Dus hij kon ze gelijk alles vertellen. Ze komt meteen

naar Rotterdam. Met je vader! Leuk, hè!

MARIUS: (*geschrokken*) Ze kommen d'r an? Pa en moe?... (*hapt naar adem*) Ze..... kommen... d'ran...? Binnen ze gek worren!.. Ze kommen !

YOLANDA: (*komt de kamer binnen*)Maar Marius! Vind je het dan niet leuk, dat je ouders komen?

MARIUS: Ikke.. niet.

YOLANDA: Je eigen ouders...?

MARIUS: Daarom, juist. Ze motten in hun dorp blijven.

YOLANDA: Maar Marius! Is dat nou een houding voor een politieman?!

MARIUS: Ik plissieman? Was 't maar waar!

YOLANDA: Hè?! Heb ik dat goed verstaan?

MARIUS: Ja, je orens bin nog best.

YOLANDA: Dus je bent niet bij de politie?

MARIUS: Ja toch... toch.. dat wil zeggen . nee.

YOLANDA: Ja, wat is het nou?

MARIUS: Nee.. dat wil zeggen . ja.

YOLANDA: (*doet een stap richting deur*) Als je zulke wartaal blijft praten, ga ik weg.

MARIUS: Nee, nee, hier blijven!

YOLANDA: Ben je nou politie-agent of niet?

MARIUS: Plissie wèl.. maar agent niet!

YOLANDA: Wat ben je dan? Stoplicht? Gummiknuppel? Vertel op: wat gebeurde er toen je bij de politie solliciteerde?

MARIUS: Toen eh.. most ik eerst keurd worren.. helegaar in m'n.. onderbroek.. en toen most ik alderlei gekke kunsten uithalen: met blokkies speulen, vierkante rondjes tekenen, schoolsommetjes maken en dingetjes opschrijven, hartstikke moeilijk hoor.

YOLANDA: En? Goedgekeurd?

MARIUS: Nee.. afgekeurd. Maar omdat ik zo sterk bin, hebben ze me toch annomen, as schoonhouwer.. en om voor de kachel te zorgen enzo...

YOLANDA: Aha! Nou begrijp ik het ook van dat uniform!

MARIUS: En nou snap je wel, dat mijn pa en moe niet hier maggen kommen.

YOLANDA: Die weten natuurlijk van niks?

MARIUS: Neeje. Ik heb elke week een mail geschreven uit dat boekkie daar over 't pliesiewerk.... (*wijst naar tafel*)

YOLANDA: Hè?! Nou, ik moet zeggen: je bent een mooie hoor!

MARIUS: Wat most ik anders? Ik wilde niet op hangende potens terugkommen.

YOLANDA: Als ik je broer goed begrepen heb, zal het wel niet lang

meer duren of ze staan voor de deur.

MARIUS: (*wordt nerveus*) Voor de deur...? Die...die... doen we dan op slot.

YOLANDA: Ben je gek!? Je kan die mensen toch niet buiten laten staan!

MARIUS: (*vastbesloten*) Ik mot een uniform hebben!! Een pliessieuniform met een pistool en al!

YOLANDA: Om komedie te blijven spelen? Toe nou!

MARIUS: Niks te toe nou.. Ze maggen het niet weten. En.. en.. SILVIA: ook niet!

YOLANDA: Silvia?!.. Aha! Je wilt je mannelijke status ophouden.

MARIUS: Ik wil niks ophouwen, maar ze maggen het niet weten. Ik mot weg! (*naar deur midden*)

YOLANDA: Waarheen?

MARIUS: Naar het buro.. Een uniform lenen. Van een agent. En dan motten ze weer zo gauw mogelijk weg.. Pa en ma bedoel ik. En nou mot IK weg. Tot straks. (*midden af*)

Scène 1.9

YOLANDA: (*valt op een stoel en schatert het uit*) Ha.. ha.. ha.. Om je te bescheuren! Ik zie het al helemaal voor me!

Scène 1.10

SILVIA: (*komt op van rechts*) Wat heb jij een lol in je eentje! Zeker

MARIUS: een beetje voor de gek staan houden?

YOLANDA: Pardon agènt Marius Peters! (*lachend*) Hij probeerde jou te versieren hè?

SILVIA: Hoe weet jij dat nou?

YOLANDA: Oh... eh...mijn intuïtie.

SILVIA: Of heeft ie het jou verteld?

YOLANDA: Natuurlijk niet!

SILVIA: Hij kletste de gekste dingen. En toch heb ik een beetje medelijden met hem.

YOLANDA: O, jee! Dat is het begin van de ellende. Straks wordt het nog wat tussen jullie!

SILVIA: Doe niet zo gek. Ik bedoel.. hij loopt hier zo verloren in de grote stad.. en hij is toch best een aardige jongen.

YOLANDA: Ja, dát is zo.

SILVIA: Doe niet zo schijnheilig. Ik weet best dat jij altijd iedereen in de maling neemt.

YOLANDA: Nou, ... een enkel keertje. Als hij òns maar niet in de maling neemt!

SILVIA: Hoezo dan?

YOLANDA: Laat maar! Ik heb een nieuwtje voor je. We krijgen bezoek.

SILVIA: Van wie?

YOLANDA: Van twee agrariërs op hun eerste reis naar de onbekende, grote stad Rotterdam. De familie van Marius!

SILVIA: Nou en ...?

YOLANDA: Niks. Ik wilde het alleen maar even zeggen. De rest merk je vanzelf wel.

SILVIA: *(kijkt haar wantrouwend aan)* Yolanda Hellegers.. jij bent toch niets van plan hè?

YOLANDA: Ik? Hoe kom je erbij?

SILVIA: Nee, maar ik kèn je. Als jij soms denkt dat je die oude boerenmensjes voor paal kunt zetten, dan heb je het mis.

YOLANDA: 'k Zou niet durven.

SILVIA: Nee, nee, maar ik waarschuw je!

YOLANDA: Hoor haar! Jij denkt zeker dat je over mij de baas kunt spelen nu je moeder een paar dagen op reis is. Nou vergeet het maar hoor. Yolanda doet precies wat ze wil.

SILVIA: Als jij iets in je schild voert, krijg je met mij te maken!

YOLANDA: Maak je niet druk. Ik ben helemaal niets van plan.

SILVIA: We zullen zien. En ga nou maar gauw mee naar de keuken want ik sta anders overal alleen voor!

YOLANDA: Okay. *(beiden rechts af)*

Scène 1.11

HEIN en TRIJN *(even later midden op, op hun 's zondags gekleed, tassen bij zich en een paraplu; ze kijken aarzelend de kamer in).*

TRIJN: Zou 't hier wezen, Hein?

HEIN: Dat mot wel Trijn.

TRIJN: Jonge, wat een rijke bedoening. *(kijken nieuwsgierig rond)* Zou er niemand wezen?

HEIN: Dat mot wel Trijn.

TRIJN: Roep es!

HEIN: Vollééééék!!

TRIJN: Zo, dat zullen ze wel hoort hebben den'k.

HEIN: Dat mot wel Trijn.

TRIJN: Wat een rare stoelen. Zou je er op kennen zitten?

HEIN: Dat mot wel Trijn.

TRIJN: Ken jij nou niks anders zeggen as: dat mot wel Trijn?

HEIN: Tuurlijk wel Trijn.

TRIJN: Ik ken 't nog niet begriipen van die maildinges, die inénen uit die keputer van Gerrit kwamen...

HEIN: Zeg dat wel Trijn.

TRIJN: Vier weken hebben we niks van Marius hoord en dan opeens alle brieven tegelijk.

HEIN: Zeg dat wel Trijn.

TRIJN: Roep nog es, Hein.

HEIN: Vollééék!!!

TRIJN: We hadden misschien niet deur de achterdeur kommen motten. Ik heb weleens hoord, dat ze dat hier niet doen in de stad.

HEIN: 't Is toch niet waar Trijn?

TRIJN: Ze laten je hier anders wel lang wachten. Ik gaat eerst nog maar eens lezen wat onze Marius allegaar schreven heb. Gerrit heb ze allemaal voor me afdruckt. *(gaat voorzichtig rechtsvoor op de bank zitten en haalt vier uitgeprinte mails uit haar blouse)* Ik bin me doodschrokken toen ik het las.

HEIN: Zeg dat wel Trijn. *(gaat nu ook voorzichtig op het puntje van een stoel bij de tafel zitten en bladert in het boek „De Commissaris vertelt”)*

TRIJN: Deze bijvoorbeeld: „Vandaag hebben we een inval daan in een berucht huis en gongen an 't knokken met twee kerels. Ik gaf die ene een dreun met me gummi knuppel maar de andere ontluchtte."

HEIN *(leest nu)* „Vandaag hebben we een inval gedaan in een berucht huis en gingen aan 't knokken met twee kerels. Ik gaf die ene een klap met mijn gummiestok, maar de andere ontluchtte."

TRIJN: Je hoeft me niet na te apen!.

HEIN: Naäpen? Hier staat 't in dit boek. Krek hetzelfde as Marius ons schreef.

TRIJN: Krek hetzelfde? 't Is toch niet waar, Hein?

HEIN: Wis en waarachtig Trijn.

TRIJN: *(loopt naar Hein en neemt boek)* „De Commissaris vertelt". Zou onze Marius dat schreven hebben, Hein?

HEIN: Dat mot wel Trijn.

TRIJN: Dat vind ik dan toch maar knap van onze Marius. Vroeger op school kon-ie nog geen poot op papier zetten.

HEIN: Ik denk da'k weet waarveur Marius dat schreven heb.

TRIJN: Waarveur dan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto